

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra JENS HURRA

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300222832/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Der gled i Engen en sølvblank Aa;
naar Sol var nede, og Nat faldt paa,
da stined sammen paa Aæns Bred
en Hær af Piger, og Jens var med.

De slog i Strømmen med Rivens Tand;
hvem bar dem over det brede Vand!
Jens tog dem paa Armen to og to
og kløv saa Aæn i sømslagne Sko.

Men Vandet skulped om Knøsens Lænd,
de smukke jamred med Klynk og Skjænd,
de knaged ængstelig Kjæmpers Hals.
Jens gik saa let, som han traadte en Vals.

Han mored sig ved deres Angst og Mæn
og kneb dem blidt i de tykke Ben,
saa slap han dem ned paa Bredden grøn;
et Kys af hver var hans Færgeløn.

Jens Hurra ejed ej Sølv i Skrin,
men Viddets krasseste Brændevin,
— der hverken var ren eller fuselfri —
han havde sin Lyst og Styrke i.

Hans Stolthed var en Harmonikæ,
den kunde han trække Toner æ',
der kunde gjøre en Kat jaloux
og tolke Alverdens Elskovsgru. —

En frisk, en brav, en gemytlig Gut;
men ogsaa det brave kan gaa kaput;
hans Død kom til ham lidt før end bedt,
og sidste Gang havde Kjæmpen lét.

Det spurgtes vidt over Hedens Land,
at Jens var mærket til Dødens Mand;
man tog det med Ro efter Landsens Sæd,
men alle de muntreste Piger græd.